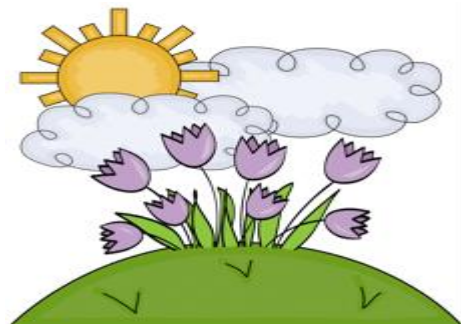

LIVADSKI PREBRANEC

ČASOPIS OŠ LIVADE IZOLA

APRIL 2018

Dragi prebranci in prebranke!

Cin, cin, cin, čiv, čiv, čiv ...slišite te zvoke? Le kaj se dogaja? Hmmm, je morda prišla pomlad? Pa še en nenavaden zvok je med njimi. Kaj bi to bilo? Že vem, listanje nove številke Livadskega prebranca.

Predno začnete razmišljati o bližajočih se počitnicah, me prelistajte in preberite. Mogoče se v meni skrivaš prav ti in tvoj prispevek ali skrivnost, morda nepričakovana nagradna igra?

Lep, sončen pozdrav.

Vaše zveste urednice

ŠOLA V PETEK

Šola v petek
zelo, zelo vesela je
in zato razveseljuje
tudi naše učence vse.

Učitelji hočejo, da učenci
utihnejo
nočejo niti, da naglas kihnejo.
Učencem pa to sploh ni všeč
zato ubogati nočejo več.

Ko zvonec končno zazvoni
iz šole pobegnejo vsi.
Tako po mestu se razbežijo
in med hišami se lovijo.

Tadej Frančeski, 6.a

ŠOLA V PETEK

Šola v petek je zelo vesela,
da ne bo več tako debela,
in od veselja bi kar zapela.
A kmalu jo urnik prehití.

Računati si ne želi,
zato se matematike zelo boji.
Zgodovina zabavna je,
a spraševanja ne mara nihče.

Angleščina je hudič,
tako pravi en velik ptič.
Slovenščina čudna je,
saj Prešeren pove vse.

Italijanščine nihče ne mara,
saj bobenčke nam razpara.
Razredne ure se vsi bojijo,
saj večkrat kateri po riti dobijo.

Vsi iz šole hitijo,
da čimprej nalogo naredijo.
Šola v petek ugasne luči,
in od veselja na ves glas kriči.

Šola v soboto zelo dolgo spi,
saj nabira moči.
Od petka se ji še vedno vrti,
zato se ji v kopel mudi.

Ana Jereb, Sara Puzič, Nina Stampfer, 6. b

JEZIKI – KRATKI, DOLGI RAZNOLIKI

Orologio un' po speciale

Il mio orologio è elettronico
è colorato, ben curato e con i guanti.

Lui non ha le lancette
ma ha i numeri delle ore,
dei minuti e dei secondi.

Qualche volta si stufa
di contare e va male.

Lui va solo su e non va giù
non fa tic, non fa tac
ma lui fa bib e bob.

Me quando gli si scarica la batteria
si addormenta.

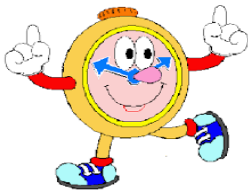
Alexander Christidis, 4.b

L'orologio un po' speciale

C'era una volta un orologio un po' speciale. Non sapeva fare tic neanche tac, ma lui faceva bing bang. Al posto delle lancette aveva due matite. Aveva gli occhi e la bocca enorme. Chiacchierava e chiacchierava invece di suonare. Suonava solo alle cinque. Il suo padrone era super pigro. Per quello l'orologio lavava i suoi vestiti. Il padrone mangiava solo 16 patatine fritte e beveva la salsa di pomodoro e guardava la tivù.

Jan Petrucci, 4.b

MY FAVOURITE PLACE

My favourite place is the park. I go there for a walk every Tuesday and Friday. I even go for an ice cream. I lick it on a bench, when I watch the fountain. On Fridays I invite my best friend Lucy to play games. There are lots of trees so we play »hide and seek«. When we get tired we go to the playground at the park. There are two swings and a slide. We have so much fun. Our parents go to the café for a drink. When we come we have a juice. When it gets dark Lucy comes to my house and we watch TV. Sometimes she sleeps at my house. It's even her favourite place in the town.

Diti Kljun, 5.a

MNENJA

MOJ VTIS UVODNE URE FIZIKE

V uvodni uri smo se posvetili ogledu filma o znanih fizikih in njihovih izumih. V ospredje smo postavili domnevno največjega fizika v zgodovini obstoja: Isaac Newtona. Kratek dokumentarec je opisal njegovo življenje, njegovo mišljenje in izume ter zapise. Lahko smo opazili tudi druge znanstvenike. To so bili: Stephen Hawking, Albert Einstein in Gottfried Wilhelm Leibniz. Sedaj pa bom podrobneje razložil Newtonove dosežke. Isaac je poznan po: newtonski mehaniki, splošnem gravitacijskem zakonu, infinitezimalnem računu, ki ga je Newton izumil s pomočjo Gottfrieda, klasični optiki (razstavil je belo svetlobo na mavrične barve) in Newtonovem daljino gledu. Brez teh naprav in ugotovitev, bi dandanes zaostajali v napredku, saj bi le te verjetno odkrili mnogo let kasneje. Z ugotovitvami fizikov se srečujemo v vsakdanjem življenju (brez Nicole Tesla bi morali živeti brez elektrike, kar se nam dandanes zdi nemogoče), zato sem mnenja, da je vsak fizik življenje posvetil raziskovalnemu delu, inovacijam in izumom ter tako osrečil nas vse, celotno človeštvo.

Tomas Torkar Ražman, 8.b

NAŠ RAZRED

Ko zjutraj ura zazvoni
se prijateljem iz 3.b v šolo mudi.

Kje so vsi zvezki?

Saj torba je še odprta.

Dajmo pohitet,
da ne bodo vrata spet zaprta.

V razredu je že gneča, umaknite se vsi,
po hodniku se učitelju v razred mudi.

Hitro v klopi preden šolski zvonec zazvoni.

V našem razredu je lepo
in nikoli ni grdo.
Imamo prijazno učiteljico,
radi jo poslušamo.
Nikoli se ne kregamo,
radi se imamo,
na tretjo uro komaj čakamo,
ker takrat odmor imamo.
Če smo pridni, nič poredni,
smo na šoli za vzor.

Klara Perič, 3.b

Eva Džamastagić, 3.b

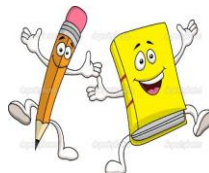

V našem razredu je lepo in nikoli ni grdo.
Ocene potrebujemo, da nam v življenju dobro bo.
Razred naš je čist,
kjer za čistočo poskrbi mali miš.
Drug za drugega skrbimo
in se ničesar ne bojimo.
Naša učiteljica prijazna je,
kot dobra vila je.
Veliko nas uči in za red poskrbi.

Venesa Alibabić, 3.b

NAŠ RAZRED

V našem razredu je lepo,
ker vsi se veselo zabavamo.
Nadaljuje se tako,
da vsi se lepo vedemo.
V razredu je tako,
da vsi pravila upoštevamo.
Učimo se tako, da vsi si pomagamo.
Pri športu nam je zelo lepo,
saj vsi veselo športamo.
Matematika nam možgane razbistri,
ko računamo en, dva, tri.
A odmore najraje imamo,
ker brezbrizno klepetamo.
Ko pa šolski zvonec zazvoni,
se za nami kar kadi.

Staša Šmitran, Gaja Cetinski, 3.b

STRAN ZA INTERVJU

Ko smo bili majhni, smo velikokrat prespali pri dedku in babici.
Valentina in Evan sta opravila intervju s svojim dedkom in babico.

INTERVJU Z BABICO IN DEDKOM

Ob kateri uri sem moral v posteljo?

Najkasneje ob 20h.

Sta bila enako stroga kot očka in mamica?

Ne, bila sva manj stroga kot mamica in očka.

Kaj smo se igrali ob večerih pred spanjem?

Dostikrat smo se igrali Človek, ne jezi se.

Kaj vse sem počel, da mi še ne bi bilo treba v posteljo?

Izgovarjal si se, da te lulat, da se še nisi igral, da bi se še malo cartal.

In kaj sta storila vidva, da bi me vendarle spravila spat?

Vzela sva te k sebi v posteljo in ti povedala pravljico.

Kako je bilo s pravljičami in pesmicami?

Zelo rada sva ti pripovedovala pravljice, učili smo te tudi pesmice.

Smo imeli za odhajanje spat kakšno posebno pravljico?

Ne, nisi imel nobene priljubljene pravljice.

Evan Prinčič, 3.b

HIŠNA PRAVILA
— DEDKA IN BABICE —
kuhinja je odprta 24ur
PRIČAKUJ DA BOŠ RAZVAJAN
SLADICA PRIDE PRVA
smeh-bihitanje-cartanje
Pripovedovalca
zgodbe
Igranje družabnih iger
čas za spanje nedoločen
vedno se imamo veselo
neskončno poljubljanje in objemanje
kaksi za zajtrk in večerjo
KAR SE ZGODI TUKAJ
OSTANE TUKAJ

INTERVJU Z BABICO IN DEDKOM

Ob kateri uri sem morala v posteljo?

V posteljo si morala najkasneje ob 20.30.

Sta bila enako stroga kot očka in mamica?

Ne, nisva.

Kaj smo se igrali ob večerih pred spanjem?

Ob večerih smo se pred spanjem igrali družabne igre.

Kaj vse sem počela, da mi še ne bi bilo treba v posteljo?

Želela si, da ti pripovedujeva zgodbe o najinem otroštvu, še posebej tiste smešne.

In kaj sta storila vidva, da bi me vendarle spravila spat?

Pestvala sva te ter božala po laseh in vekah.

Kako je bilo s pravljičami in pesmicami?

Pred spanjem sem ti pela pesmico.

Sem imela za odhajanje spat kakšno posebno pravljico?

Najraje si poslušala pravljico bratov Grimm Bremenski mestni godci.

Valentina Perič, 3.b

STARI, ŽALOSTNI HRAST

Bil je četrtek. Pri fiziki sem dobila 4, kar je bil zame velik dosežek. Hitela sem domov, da bi veselo novico čim prej povedala staršema.

A ta, še tako lep začetek zgodbe se je končal v trenutku, ko sem odprla vhodna vrata hiše in zaslišala mamin jok. Za trenutek sem obstala. Nisem se premaknila, ne pomežiknila, ne vzdihnila. Počutila sem se grozno, čeprav nisem vedela, zakaj mama joče. Stopila sem čez prag in skozi hodnik sem prišla v kuhinjo, kjer je na stolu sedela mama, vsa objokana. Rekla mi je, naj se usedem in ostanem mirna kljub grozni novici. Že od trenutka, ko sem zaslišala mamin jok, nisem bila mirna, kako bi bila zdaj! Nato mi je s težkim srcem povedala, da je umrla Neli. Neli je bila naša družinska prijateljica, ki me je, ko sem bila še zelo majhna, občasno pazila, ko sem ostala sama doma.

V trenutku, ko je mama izrekla te besede, sem se popolnoma brez življenja zgrudila s stola. Bila sem v šoku. Mama me je poskušala pomiriti, a zaman. Ne spomnim se, kaj mi je govorila, ker sem razmišljala le o Neli. Razmišljala sem o njenem nasmehu, toplem objemu in pozitivni, ki jo je vedno širila po svetu. Pa o njenih toplih, prijaznih besedah, ki so me vedno tako lepo pobožale. Zajokala sem. Jokala sem tako močno, kot bi se rušile vse gore tega sveta. Saj navsezadnje, zame so se. V sebi sem začutila praznino. Tako, ki je poprej še nikoli nisem. Kot da bi bilo moje srce ujeto v čisto majhni kletki. Tudi dihanje je bilo zame prenaporno. A kmalu se je iz moje tako globoke žalosti prikazala moč. Žalostna. A moč je bila. Stekla sem iz hiše. Tekla sem tako hitro, da telo ni več moglo dohajati nog. Stekla sem mimo šole, gozda, ulic in starega mestnega jedra ter končno prispela, kamor sem bila namenjena. Pred veliko hrastovo drevo. Ni bilo več tako lepo kakor prejšnja leta, le višje in starejše je bilo. Spomnila sem se, kako sva k njemu prihajali z Neli. Vedno sva se igrali na njem. Obe sva bili zelo spretni in tako nama je lovljenje na drevesu predstavljalo veliko zabavo.

Čeprav sem bila sama, sem splezala na drevo. Na najvišjo vejo. Želela sem zbežati s tega sveta. Iz te resnice. Želela sem iti nekam med oblake, da bi ponovno videla Neli.

Takrat sem se spomnila na mamo. Mrzel pot me je oblił po telesu. Vedela sem, da jo zagotovo skrbi, kam sem odšla v takem stanju. Vsa objokana in z ranjeno dušo. Zaradi tega sem se počutila krivo. Kako sem lahko to naredila lastni materi?! Bila sem nesramna in to do lastne mame!

Bila je že zelo pozna ura, a jaz sem še vedno gledala mesto, kjer so se začele počasi prižigati luči. Sedela sem na veji starega, žalostnega hrasta in razmišljala o sebi, mami in Neli. Takrat sem začutila, da je del mene umrl z Neli, del mene pa je delal družbo mami v žalostni tesnobni kuhinji. Ne vem, ali je bila hujša bolečina zaradi Neline smrti, krivda zaradi matere, ki sem jo pustila samo, ali bolečina moje ranjene duše.

Julija Pegan, 9. b

mentorica: Tina Rožac

RAZOČARANJA SE NE POZABI

Razočaranje. Kaj sploh je to? Ali je čustvo ali je zgolj trenutek slabosti? Lahko bi rekli, da je čustvo, ob katerem se ne počutimo prijetno. Malo nam je slabo, počutimo se neprijetno, glava nam ne deluje prav. In tako se je tudi v črtici Bobi zgodilo. Peter je bil razočaran nad prijateljem Mihčetom. A razočaranje je čustvo, ki je sestavljeno iz žalosti, jeze in obupa. Tako, da se je v tistem trenutku v njem odvijala prava čustvena nevihta. To je čustvo, ki ga vsak doživi, čeprav ga noče. Vedno se pojavi nekaj ali nekdo, ki nam to čustvo prikljiče na dan.

No, zdaj pa še malo o razočaranju v zgodbi. Peter je imel dobrega prijatelja po imenu Mihče. Veliko sta se družila in Peter je zares mislil, da je našel svojega najboljšega prijatelja. A kmalu zatem so se njegove sanje kar hitro razblinile. Tega sploh ni pričakoval, a že od začetka je bilo jasno, da se bo kaj takšnega zgodilo. Peter je namreč izhajal iz revnejše družine. Živel je v manjši hiški s sestro, mamo in očetom. Medem pa je Mihče prihajal iz bogate družine. Imel je veliko pomembnih sorodnikov. Nekega dne, po maši, je imel Mihče družinsko kosilo. Peter je prišel do njega, vendar se Mihče ni družil z njim, saj ga je bilo sram pred imenitnimi sorodniki. Tako je Peter kmalu odšel ves potrt in poklapan. Svet se je ovil v črno in še prej tako lepa narava je zanj postala grozna. In to, dragi moji, je čustvo, o katerem sem prej razlagala. Mešanica jeze, obupa in žalosti. To je razočaranje.

Zdi se mi, da je bil Peter upravičeno razočaran, saj je od svojega prijatelja pričakoval več. Mislił je, da je boljši prijatelj, a ob tem dogodku je odkril neprijetno resnico. Podpiram ga in mislim, da je storil prav. Vem, da če se bi meni to zgodilo, bi reagirala enako. Vendar verjetno z malo več jeze. Zato ga razumem in podpiram pri njegovem počutju, vendar menim tudi, da bi se lahko bolj postavil zase.

Dejanja v tej črtici so kar zanimiva. Ta obisk hiše in celoten dogodek v hiši lahko označimo za jedro cele zgodbe. O njunih dejanjih nimam povedati prav veliko, saj sem svoja občutja razkrila že prej. Lahko pa samo še enkrat poudarim svoje mnenje, da so bila dejanja Mihčeta napačna in da si ne zasluži Petrovega prijateljstva.

Vendar to veliko, sestavljeno čustvo, imenovano razočaranje, ne živi zgolj v pravljičah in naukih, temveč tudi v resničnem življenju. In verjemite, ne dogaja se zgolj otrokom oziroma mladim. Zgodi se lahko vsakemu in ob vsakem trenutku. Tako pač je. Življenje ni napolnjeno le s srečo in lepimi čustvi. Otroci ponavadi izkusijo to čustvo ob ugotovitvi, kakšen je odrasel, realen svet. Včasih pa so razočarani zgolj zaradi manjših stvari npr., ker jim starši niso prinesli najljubše lizike ali oprali medvedka. Pri mladih so ta razočaranja nekoliko bolj odrasla oziroma zrelejša. Pogosto se čustvo pojavi zaradi slabih ocen, sporov s starši oziroma zaradi splošnih neuspehov.

Torej za konec. Ugotovili smo, da se razočaranje pojavi pri vseh in povsod. Lahko se zgodi v realnem ali domišljijem življenju. Lahko se zgodi nam ali Petru. Pojavi se lahko pri vsakem, a iz različnih razlogov. Menim, da se moramo na to čustvo navaditi in se sprijazniti ter se naučiti, kako živeti z njim.

Astja Ludvik, 9. b

Hamlet: Maščevanje

Zakaj se vse zgodi meni?!? Imel sem lepo življenje, ljubeča starša, bil sem zaljubljen in predvsem – bil sem srečen. Zdaj pa ne vem več, kje se moje misli končajo in se resničnost začne. Ali sem nor, sem mar izgubil svoj razum? Ali je vse resnično ali sanjam?

Nekega prelepega jutra sem se sprehajal po dvorcu in Danska je bila prečudovita, sonce je sijalo in rože so cvetele. Toda kaj kmalu sem ugotovil, da je bil moj oče zastrupljen – pičila naj bi ga kača. Žalujem še zdaj in vedno bom, a kar je najhujše, je, da se je moja ljubeča mati, ki sem jo imel neizmerno rad, oženila z mojim stricem. Klavdij je brat mojega pravega očeta. Očeta, po katerem sem se zgledoval, kralj, kakršen sem želel biti. A Klavdij ni bil niti približno podoben mojemu očetu. Materino dejanje me je prizadelo, saj je vendar prisegla zvestobo mojemu očetu.

Slutil pa sem tudi, da stric ni želel moje matere iz ljubezni, temveč zaradi kraljestva in naziva. Nekega dne sem slišal govorice o prikazni, ki naj bi bila zelo podobna mojemu očetu. Odločil sem se preveriti in sem čakal na zidu, kjer so videli tega duha. Prikazal se je ravno, ko je ura odbila polnoč. Nisem več dvomil. To je bil moj oče – človek, ki sem ga gledal v oči več let – njegova duša je stala pred mano. Spregovoril je: »Sin moj, tvoj stric me je izneveril, ubil me je, zastrupil me je, ker si ni želel umazati rok.« Rekel sem: »Oče, mislim, da sem blazen, ker verjamem duhu, toda kaj naj naredim?« Duh: »Maščuj me, sin moj. Maščuj mojo dušo, ki se zdaj potika okoli noč za nočjo. A glej, da se materi nič ne zgodi.« Tako je izginil in vedel sem, kaj naj naredim, a moral sem biti prepričan.

Mojega prijatelja, ki je bil igravec, sem prosil, naj pripravi predstavo po dogodkih resničnega življenja. In ustregel mi je. Povabil sem kralja in kraljico, da bi opazoval njeno reakcijo, da preučim, ali imam prav ali pa sem le nor.

Tako se je začela predstava in mati in stric sta sedela, kakor bi bila na trnju. Vedel sem, da je moj stric kriv za vse, kar se je zgodilo. Po predstavi sem govoril z materjo. Upal sem, da jo lahko spravim v red, da me bo poslušala, a me ni, in ko sem zaslišal glas izza zavese v sobi, v kateri sva stala, sem pograbil meč in zabodel.

Truplo je padlo in zavedal sem se, da je bil to oče moje preljube Ofelije, moj zaveznik in svetovalec. Zaradi tega dejanja me je oče oziroma stric poslal v Anglijo s pismom. A pismo sem prebral in videl, da me je dal usmrtiti, zato sem napisal novo pismo, kjer bi dali usmrtiti moje spremstvo in ne mene. A na poti so nas ujeli, in ker so vedeli, kdo sem, so me odpeljali domov.

Niti približno nisem vedel, kaj me čaka doma, a bil sem prepričan o eni stvari – čakala me je smrt. Ne vem, kako, le vedel sem. A bil sem odločen, da bom maščeval svojega očeta. Družina ali ne, zdaj vem, da bo maščevanje vedno zmagalo. Ne glede na to, kdo si, vedno zmagaja želja po krvi in po pravici.

Zato bo moj stric umrl pod mojo roko!

M. B.

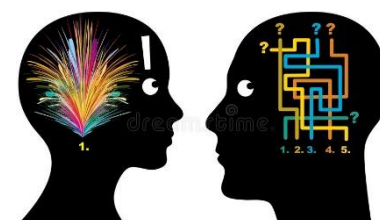
Tekmovanje v logiki 2017

26.11.2017

Na začetku šolskega leta nas je učiteljica Sabina vprašala kdo se želi udeležiti tekmovanja iz logike. Jaz in še moji nekateri sošolci smo se prijavili. Naloge za pripravo na tekmovanje sem našla na spletni strani www.zotks.si. Na začetku sem imela nekaj težav pri reševanju. Čez čas pa sem izboljšala reševanje nalog. Ugotovila sem da moram nalogo zelo pozorno brati in izpisovati pomembne podatke ter preverjati točnost vsakega koraka pri reševanju. Včasih se mi je zdelo da je rešitev kakšne naloge zelo enostavna a ko sem nalogo pazljivo reševala sem ugotovila da je rezultat drugačen kot sem mislila na začetku.

Dne 28.9.2017 je nastopilo tekmovanje in takrat sem imela tremo. Mislila sem da bom dobila malo točk a po tekmovanju sem imela dober občutek. Po objavi rezultatov smo si nekateri čestitali. Učencem svetujem da se udeležijo tekmovanja iz logike ker si pridobite novo znanje ki vam pomaga pri šolskih predmetih.

Eva Prodan, 3.b

Plavalni tečaj za 3.b razred

26.11.2017

En teden pred pričetkom krompirjevih počitnic smo imeli učenci 3.b plavalni tečaj v Laguni Bernardin. Vsako jutro smo morali priti v šolo do 8:10. Vsako jutro so odšli reditelji iskati malico. Ko so jo prinesli pred šolo smo si jo razdelili in počakali na avtobus. Ko je prišel učitelj plavanja Nejc smo šli vsi skupaj v koloni na avtobus. Na avtobusu nam je učitelj Nejc razložil da moramo ves teden sedeti na avtobusu na istem mestu z istim sosedom.

Prvi dan so nas trije učitelji plavanja razdelili v tri skupine. Razdelili so nas tako da so preverili kako plavamo žabico. Cel teden smo se učili plavati žabico, kravel, hrbtno plavanje in plavanje pod vodo. Vsak dan smo plavalili tri ure in v petek smo imeli tekmovanje v plavanju. Po počitnicah je vsak dobili diplomo in broško. Bila sem zelo vesela saj tega nisem pričakovala.

Eva Prodan, 3.b

Čudež pri Kobaridu

Tako kot je v 1. svetovni vojni uspel preboj nemške enote pod vodstvom Rommla skozi italijansko obrambno črto, kar je za takratno večletno stacionarno frontno vojskovanje veljalo za nepojmljivo, tako je naši ekipi uspelo nekaj velikega. Pojdimo po vrsti.

V petek, 16.2.2018, se je v Kobaridu na Osnovni šoli Simona Gregorčiča odvijalo četrtfinale državnega prvenstva v malem nogometu za st. dečke I. 2003 in mlajši. Sodelovale so štiri ekipe. Igrali smo tekmovalni sistem vsak z vsakim. Turnir smo otvorili Izolani, ko smo se pomerili z domačini. Tekma je bila zelo izenačena. Vodili so nas že s 3:1, sledil je preobrat in naše slavje s 5:4. V tekmi z glavnimi favoriti Domžalčani smo bili že v zanesljivem vodstvu s 3:1, toda na koncu je bil nasprotnik močnejši in končalo se je s 4:3. V zadnji tekmi z Litijo smo premočno zmagali z 10:2.

Tudi gledalci in trenerji nasprotnikov so si bili edini, da so naši fantje naredili izjemen vtis glede tehnike igranja in borbenosti. Na koncu smo za Domžalami zasedli skupno drugo mesto, ki nas pelje v polfinale državnega prvenstva. Izjemen dosežek. Tretji so bili domačini, zadnji pa Litija. Za Livade so igrali: Tjaš Begić, Alen Čaušević, Tadej Lacić, Nemanja Gavrić, Jan Teo Poredoš Š., Blinard Nimani, Leo Kokol in odličen vratar Tajk Jovandić.

Čestitamo!

Športni aktiv

Družina Mičović zmagala v rokometnem finalu

V petek, dne 5.1.2018, smo OŠ Livade bili organizatorji Področnega prvenstva v rokometu za starejše dečke. V Izoli se je zbralo šest ekip. Razdeljeni smo bili v dve skupini po tri ekipe. Prvo tekmo smo močno zmagali proti OŠ Dušana Bordona z 11:5. V drugi tekmi se je OŠ Ankaran izkazala kot trd oreh in na koncu smo morali priznati premoč nasprotniku z rezultatom 10:6. Našo ekipo je vodil bivši učenec Dimitrij Mičović (odličen rokometaš in športnik nasploh), Ankarancane pa njegov oče Peter Mičović (bivši vrhunski igralec rokomet), ki poučuje na šoli predmet Šport. V prvem derbiju so zmagale izkušnje. Skozi polfinalno sito smo se prebili z zmago proti OŠ Kozina. Usoda je hotela, da sta si v finalu stala nasproti ponovno oba Mičoviča kot vodji ekip. Navkljub borbenosti nasprotnika smo livadčani slavili z rezultatom 13:6. Tokrat je zmagal mlajši Mičović in se oddolžil za poraz v predtekmovalju. V mesecu februarju nas čaka četrtfinale državnega prvenstva. Za ekipo OŠ Livade so igrali naslednji učenci: Maj Felluga, Al Sivka, Tajk Jovandič, Val Manfreda, Jakob Lisjak, Timon Černetič, Žiga Soršak, Timotej Tonejc, David Smej, Nik Bubič, Noel Ambrožič, Nejc Gregorič, Tjaš Begić.

Čestitamo!

Športni aktiv

Zimska šola v naravi – PLANICA

Zadnji teden februarja smo učenci 5. razredov končno dočakali šolo v naravi, ki naj bi bila posvečena zimskim radostim. Odpravili smo se proti mrrrrzliiii Planici, zibelki smučarskih skokov in poletov.

Odhod iz Izole je bil precej dolgočasen, ko pa sem se s sošolko začela pogovarjati, je postalo zanimivo ... Gledali sva skozi okno in opazovali prelepo zasneženo naravo ter se o njej pogovarjali.

Ko smo prišli na naš načrtovani cilj, smo potovalke pustili na hodniku in odhiteli v učilnico, kjer so nam povedali, kako naj ravnamo v primeru nevarnosti v domu, pa tudi, kako ravnati z njihovo opremo. Po kosilu smo si šli urediti sobe. V sobi sem bila še s tremi sošolkami. Imela sem srečo, saj je bila v sobi z mano tudi moja sestrična.

Prvi in zadnji dan smo smučali v Planici, ostale tri dni pa v Kranjski Gori. V najboljši skupini, ki jo je dopolnjeval učitelj Roki, smo se zelo zabavali, a se tudi marsičesa naučili. Med urami smučanja, smo si šli pogledati tudi priprave na smučarsko tekmovanje »Vitranc«, ter šli tudi v »Bike« in »Sand« park, kjer smo skakali kot skakalci iz Planice.

Po smučanju smo vsak dan imeli tudi popoldanske dejavnosti. V torek smo se učili teči na smučeh. Najprej smo vsi samo padali, kmalu pa smo bili že skoraj kot Petra Majdič. V sredo smo se sprehodili po Planici, šli smo v nordijski center, nato pa se šli drsati po riti na bližnji hrib. Moja najljubša dejavnost je bila v četrtek, ko smo šli, tisti, ki smo želeli, teči na smučeh do doline Tamar, kjer smo se pogreli s kakavom. Dolina Tamar

je meni v zimski preobleki prečudovita dolina. Pogled na dolino izza praviljično zasneženih smrek mi je pustil prečudovit vtis in ga ne bom nikoli pozabila.

Med »pavzami« smo lahko pisali dnevnik ali se igrali. Bil je moj najljubši del dneva, saj smo se lahko vsaj malo odpočili.

Vsak večer smo imeli tudi večerne dejavnosti. V ponedeljek smo šli na zanimiv nočni pohod, kjer sem iz vsake kepe snega videla »kravo«. Torkov večer smo popestrili s športom, s štafetnimi igrami v telovadnici, ko smo punce iz »a« razreda seveda bile prve, vendar od zadaj. Sredo smo zaključili z namizno igro »od muke do smuke« in si ogledali film o zlatih teptačih. V četrtek smo imeli vsem zelo lep zaključni večer, kjer smo predstavili svojo točko, plesali in peli ter se zabavali in praznovali rojstni dan Ane Marine.

Odhod iz Planice je bil malo raztresen, saj so nekateri pozabili na smuči, nekateri na pancerce ter na druge stvari. Moja mama pa vedno pravi, da sem raztresena jaz in da vedno kaj pozabim. Tokrat se to ni zgodilo. Na avtobusu sem bila zatopljena v svoje misli in gledala sem skozi okno ter videla, kako je bilo z vsakim kilometrom bližje obali, snega manj. Presrečna sem bila, da sem ga v majhnih zaplatah opazila tudi v Izoli, saj je prejšnji dan snežilo tudi na obali.

Pot do Izole je bila zelo zabavna, čeprav z grenkim priokusom, saj smo za seboj zapuščali prečudovit teden, ki smo ga preživeli s svojimi sošolci.

Karolina Kopačin, 5.a

Planiška pesmica

V šoli v naravi smo,
v Planici se zabavamo.
Imamo se lepo,
po snegu smučamo.

Ves čas se smejimo,
veliko pa norimo.

Manca grize kljuko,
Lara pa copate,
Pia pade v sneg,
Nataša strga gate.

Sobo polno sladkarij imamo,
na skrito se sladkamo.
Učiteljica nas ne sme dobiti,
zato se moramo dobro skriti.

Pia v omaro,
Manca v košaro.
Lara pri vratih kuka,
Nataša se za lase cuka.

To resnično je,
a hecale smo se.
Zdaj se tu konča,
naša pesmica.

Lara, Nataša, Pia in Manca iz 5.a

Letošnja tema 28. otroškega parlamenta je Šolstvo in šolski sistem. Na naši šoli so mladi parlamentarci razpravljali o vprašanjih kot so: kaj vam pride na misel ob besedi šola, učenje, ocene, izobrazba; ali nas šola dejansko pripravlja na življenje; katere so vrednote, ki se privzgojijo tudi v šoli; odnosi v šoli, učne vsebine ... Ob tem je nastala tudi razstava njihovih izdelkov.

Učenci od 2. do 4. razreda so se o dani temi pogovarjali ob prebiranju knjige McCarney Rosemary: *Vsak dan je Malalin dan*. Učencem od 5. -9. razreda so pa bile v pomoč knjige: Dahl Roald: *Matilda*, Pregel Slavko: *Genij brez hlač* in Muck Desa: *Blazno resno o šoli*.

Mentorici: Gardi in Irena

ŠOLA

Šolanje je resna stvar,
ki ne dobiš ga kar v dar.

Če učiš se ne,
bo cvek pokvaril vse.
Zato učiti se je treba,
da ne bo prevelika zmeda.

Če v šoli poslušáš in ne klepetáš,
doma manj dela imaš.
V življenju je znanje potrebno,
da dobiš delo, ki te je vredno.

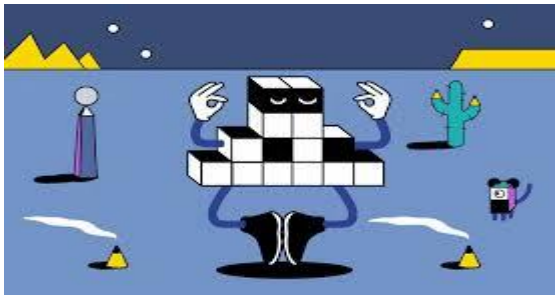
Na svetu je veliko otrok,
ki bi v šolo radi hodili
in si znanje pridobili.
Pa se je življenje z njimi poigralo
in jim te možnosti ni dalo.

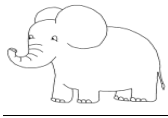
Leni Jereb, 4. b

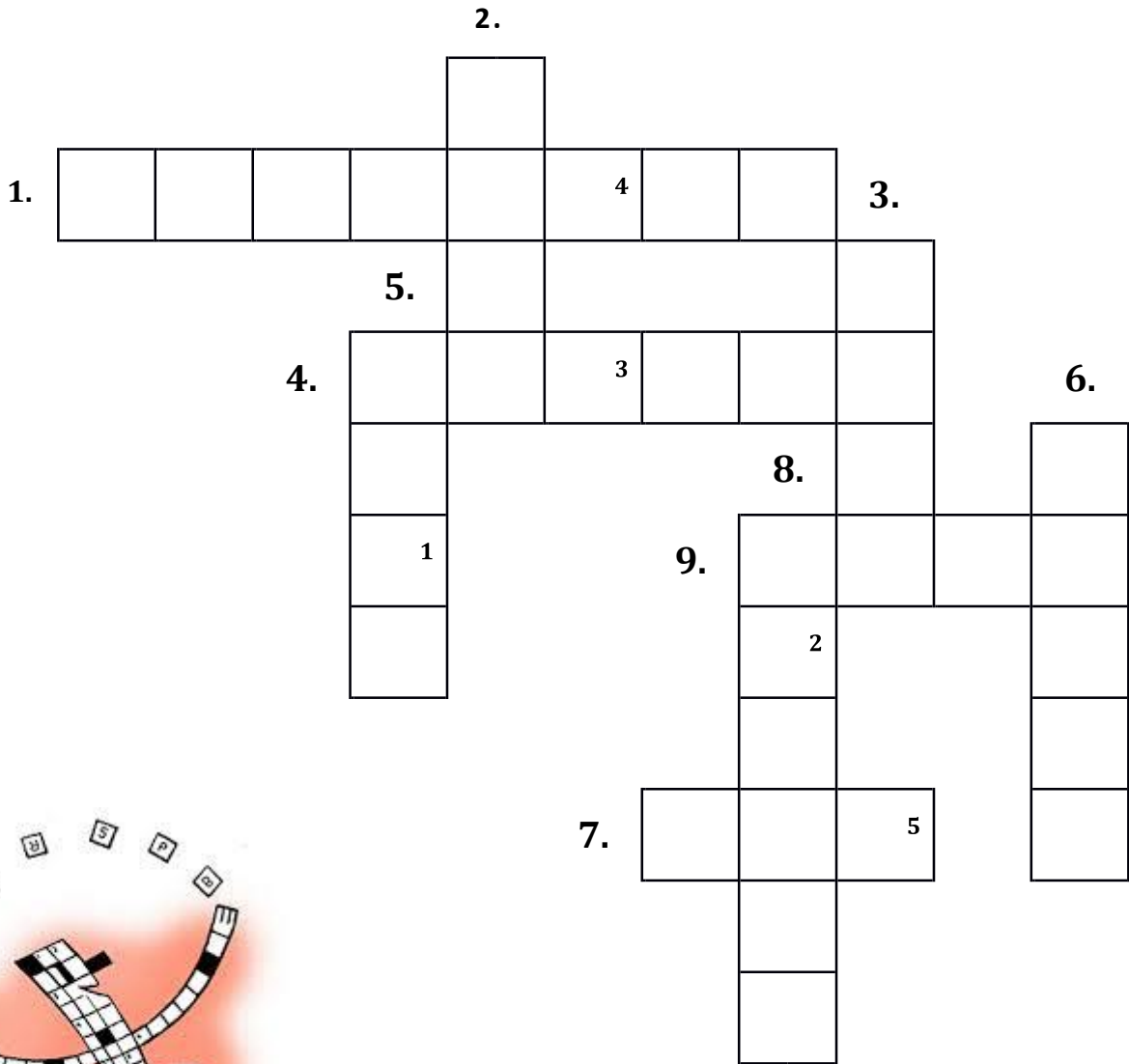
KOTIČEK ZA RAZVEDRILO

KRIŽANKA

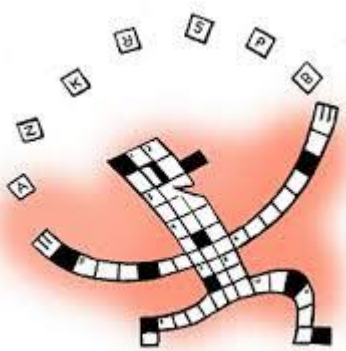

1. 	3. 	5.
6. 	7. 6	Come si scrive in italiano? 2. MORJE 4. PRAVILA 8. KOMET 9. PES

KRIŽANKA

KRIŽANKA

REŠITEV:

I MIEI

1	2	3	4	5

Navodila: Oddaj listek z rešitvijo, imenom in priimkom v košaro, ki bo v knjižnici. Upam, da boš imel/-a srečo in dobil/-a nagrado.

Avtorica: Karolina Kopačin, 5.a

KOTIČEK ZA RAZVEDRILO

TEST

SI LJUBITELJ NARAVE?

Običajno ljudje zelo hitro rečemo, da imamo radi naravo. Smo proti onesnaževanju, za seboj ne puščamo smeti in ugašamo luči. A potem se zatakne, ko, recimo, v sobi naletimo na pajka. Nekateri bi ga kar pokončali, ali pa v reševanje osmeronožca vpletejo vsaj starše, da ga odnesejo ven. Bi ga vi prijeli? In še – nekateri se za živo glavo ne bi dotaknili kače. Pa ti?

- 2) S šolo se udeležite delavnice o plazilcih. Dobiš možnost, da se dotakneš kače

*** Takoj sem zraven

* Tisti dan »zbolim« in ostanem doma

** Ko kačo varno drži kdo od odraslih, s konico prsta potipam njen rep.

- 3) Nad tvojo posteljo pajek splete mrežo.

** Brr ... da mi bo v spanju zlezel v usta?

Mama naj ga odnese ven.

* Poskakujem od groze! Oče naj ga takoj pokonča!

*** Pajka nežno vzamem v dlan in ga pazljivo odnesem na prosto.

- 4) Z dedkom greš loviti ribe.

* Ribe poskušam premamiti s koščki kruha.

** Za vabo uporabim posušene kozice in črve.

*** Manjše ribice, ki jih ujamem, mirno razkosam in jih nataknem na trnek.

- 1) S starši se odpravite na sladoled ob Ljubljani.

Naenkrat se po bregu mimo vas sprehodi podgana.

(Lahko velja tudi za drugo reko, a podgane ob Ljubljani so preverjeno dejstvo.)

*** Z zanimanjem opazujem, kaj počne. Podgane so bistre živali!

** Žival se mi gabi, a vseeno vznemirjeno opazujem, kam jo ubira.

* V hipu skočim očetu v naročje, da ogaba ne more zlesti name!

- 5) S kužkom greš na sprehod po mestu. Kaj narediš, ko se podela?

* Žvižgam. Pravzaprav – požvižgam se. Nič nisem videl, prisežem!

*** Z vrečko v roki primem kakce, vrečko zavežem in jo odvržem v koš za smeti.

** Z vrečkami in robčki si dam neskončno veliko opravlja. Da se niti slučajno ne dotaknem izločkov.

Od 9 do 12 zvezdic

LJUBITELJ SREDNJE POTI

Naravo imaš rad in jo sprejemaš takšno, kot je, čeprav je včasih videti kruta in niso vse živalce ljubke kakor mucki. Če ti kobilica zleze pod hlače, te sicer ne bo konec od groze, prijetno ti pa ravno da narava vdira vate, v tvoj prostor. A tako kot smo ljudje samo gostje na Zemlji, so tudi živali – do življenja imajo enako pravico.

Od 5 do 8 zvezdic

LJUBITELJ LEPIH BESED

Če zase praviš, da ti je za naravo mar, gre morda le bolj za lepe besede. Verjamemo, da za seboj ne puščaš smeti – a kakšen kakec tvojega psička včasih vendarle ostane, kajne? Saj je razumljivo, da do nekaterih živalih čutiš odpor – tako jih pač vidimo v naši družbi. Je pa prav, da živim bitjem pustimo živeti. Ali se jim umaknemo ali pa jih nepoškodovane prestavimo drugam.

Od 13 do 15 zvezdic

NI DVOMA

Pri tebi to, da imaš naravo rad, niso samo besede. Dejansko so sprejemaš z vsemi platmi, tudi tistimi manj lepimi in celo krutimi vred. Je pač tako, da se nekatere živali jedo med sabo in da tisti, ki jé, potem tudi kaka. Do manj ljubkih živalc, kot so npr. kače, ne čutiš nobenega odpora. Pohvalno! Imaš veliko možnosti, da postaneš biolog ali naravovarstvenik.

Avtorica testa: Barbara Jarc (Moj planet, Letn. 13, št. 7, str. 48-49)
Ilustrator na tej strani: Damjan Stepančič

Vsa sredstva, zbrana z Livadskim prebrancem, so namenjena šolskemu skladu OŠ Livade Izola.

LIVADSKI PREBRANEC
LETN. 10, ŠT. 1, šol. l. 2017/2018
Mentorice: Irena Panger Viler, Gardi Peršolja in Manuela Jesenk
Rač. oblikovanje: Manuela Jesenk
casopis.livade@gmail.com